Digitale nieuwsbrief van Cobu Boys
Juni 2020
Editie 30

CoBulletin

´Vertrouwen, eerlijkheid, humor en openheid´

Bert van den Brom en Bert de Ruiter blikken terug op unieke samenwerking

Na zes seizoenen komt er een einde aan de unieke samenwerking tussen Bert van den Brom en Bert de Ruiter. In twee afzonderlijke verhalen blikken de hoofdtrainer en de teammanager terug. ,,Vertrouwen, openheid, eerlijkheid en humor: dat zijn de vier pijlers van onze samenwerking.´´ Hieronder de antwoorden van Bert van den Brom.

Allereerst, hoe is 't met je? Het gaat goed met ons. We hebben gelukkig in onze nabijheid geen corona zieken gehad.

Hoe ben jij en je familie door de corona-periode gekomen? In het begin dacht ik dat het maar voor een korte periode zou zijn maar helaas had ik het mis. De eerste donderdag dat we niet meer mochten trainen had ik contact met bestuurslid Damion Dekkers en spraken we af na het weekend wel plannen te maken voor de week erop. Dat is er echter niet meer van gekomen. Wij zijn veel thuis geweest, je mist vooral de sociale contacten, met familie en vrienden en natuurlijk ook de voetbalvrienden. Ik kon gelukkig nog dagelijks naar mijn werk maar ook daar werkten velen thuis, afspraken verliepen via beeld en dat was even wennen. We hebben veel gewandeld en gefietst. Ik ben wel blij dat er inmiddels wat meer ruimte is gekomen voor de dingen buitenshuis.

Wat vind je van (de andere) Bert? Toen ik 6 jaar geleden met Aaldert sprak over mijn aanstelling bij CB werd direct duidelijk dat Bert de Ruiter mijn leider/teammanager werd. We kenden elkaar toen nog niet, maar dat is de afgelopen 6 jaar wel anders geworden. Ik heb Bert leren kennen als een betrouwbare man, met wie ik echt alles kon bespreken. Hij heeft mij goed geholpen om binnen CB mijn weg te vinden, alles met gevoel voor humor en alles voor de club. Al snel wisten we wat we aan elkaar hadden. Ik ben erg blij dat hij tot aan dit moment zijn inzet voor het eerste team en de begeleiding heeft uitgevoerd. Ik wist dat alles volgens afspraak geregeld was. Alleen de voetbaltechnische kant, daar hoefde ik niet met hem over te hebben want dat is niet zijn ding, haha.

Wat is het geheim achter jullie unieke samenwerking? Vertrouwen, openheid, eerlijkheid en humor: dat zijn de 4 pijlers.

Wat was de mooiste overwinning in de afgelopen seizoenen? Dit seizoen net na winterstop speelden we een cruciale wedstrijd om de tweede plek tegen Achterveld. We speelden zo'n sterke eerste helft! Dat was genieten en gaf moed voor het restant van de competitie (1-4 winst, ruststand 0-3).

Wat was de pijnlijkste nederlaag in de afgelopen seizoenen? Ook dit seizoen, uit tegen Zeist. We konden daar de koppositie pakken. In de eerste helft kwamen we een paar keer goed weg. Halverwege stond het 1-1. In de 70e minuut maakten we de 1-2....niets aan de hand. En toch gaven we van minuut 89 tot minuut 96 nog twee doelpunten weg. Onnodige nederlaag en we werden dus geen koploper.

Welke speler heeft de grootste progressie doorgemaakt onder jullie leiding? Boris Bunnik, die vanuit een vriendenteam bij VOP voor ons kwam spelen. Hij heeft zich ontwikkeld tot een vaste waarde. We hebben hem van aanvaller omgeturnd in rechtsback. Hij slaat nooit een training over.

Tja, dat eerste seizoen, denk je daar nog wel eens aan terug? Jazeker, ik viel met mijn neus in de boter! ik herinner me nog dat Aaldert, Bert en ik kort voor het AVK bij elkaar kwamen en een keus moesten maken: doorgaan of stoppen met het 1e elftal. Er was geen tweede en geen A1. Wetende dat het jaar erop het AVK bij CB gehouden werd, hebben we gezocht naar tijdelijke oplossingen om dat jaar in ieder geval door te komen. En dat is gelukt. Buiten de groep die ik tot mijn beschikking had, speelden er wekelijks jongens uit het 3e/4e/5e mee die soms al in hun eigen team gespeeld hadden maar er toch stonden voor de club. Respect was wat we afdwongen. Zelfs de krasse knarren wilden dat seizoen hun woensdagavondtraining voor één keer skippen omdat we toen geregeld hadden dat mijn broer John en ikzelf een training gingen geven aan spelers die het jaar erop bij ons kwamen spelen. Dit pakte heel goed uit. We konden toen vele nieuwe spelers bijschrijven, waardoor we ook weer met een 2e elftal de competitie in konden gaan. Vanaf dat moment heb ik alleen maar een stijgende lijn gezien. De selectiespelers van toen hadden niet allemaal de kwaliteit om in het eerste te spelen, maar ze wilden wel graag leren en kwamen altijd trainen.

Bert de Ruiter (links) en Bert van den Brom) back to back, netjes op anderhalve meter van elkaar.

Wat waren de cruciale momenten in het seizoen toen jullie het kampioenschap veroverden? We hadden een uitgebalanceerde groep spelers, iedereen kende zijn eigen kwaliteiten en wilde erbij horen, de trainingsopkomst was erg hoog en omdat je bovenin meedraaide was de sfeer automatisch goed. Spelers vulden elkaar aan.

Wat een merkwaardig slot van het seizoen, toch? Hoe heb je dat ervaren? Heel abrupt kwam er een einde aan het seizoen en ook aan mijn trainersloopbaan. Op donderdag 12 maart werd de training verboden door KNVB. Ik had contact met Damion en wij hadden op dat moment de indruk dat dit voor een week was en we daarna wel weer konden gaan trainen en spelen. Helaas mocht dit niet zo zijn.

Zeist is toch nog gepromoveerd, wat vind je daarvan? Vreemde beslissing van de KNVB. We moesten nog 9 wedstrijden spelen en ik zag nog wel kansen voor ons om het Zeist moeilijk te maken. Daarnaast is het niet voor alle klassen op deze manier doorgevoerd. Dus ik vind dit een onjuiste keus.

Wat ga je volgend seizoen op zaterdagmiddag doen?Ik heb dan eindelijk na meer dan 50 jaar op het voetbalveld te hebben gestaan een keus voor de zaterdaginvulling. Ik zal zeker bij mijn zoon Robin gaan kijken en zal ook de Amersfoortse derby's nog wel volgen in de 4e klasse. En natuurlijk kom ik af en toe nog een biertje drinken met Bert, Aart, Bart, Jos en Koos, want dat mis ik nu wel hoor.

Wat wil je tot slot nog aan (de andere) Bert meegeven? Ik ben Bert ontzettend dankbaar voor alles wat hij voor mij maar ook zeker voor de club heeft gedaan en nog steeds doet. Ik kijk terug op een mooie periode samen en zal zeker het slapen op één kamer tijdens de trainingsweekenden niet vergeten.

En nu: biertje of baco? In de kantine kies ik meestal voor bier, maar in andere situaties geef ik toch de voorkeur aan een heerlijke baco.

´Kampioenswedstrijd was de mooiste van allemaal´

Elftalleider Bert de Ruiter was de afgelopen zes seizoenen de trouwe steun en toeverlaat van Bert van den Brom. Hieronder zijn antwoorden.

Allereerst, hoe is 't met je? Het gaat goed met mij hoor.

Hoe ben jij en je familie door de corona-periode gekomen? Die komen we goed door, hoewel we veel minder het huis uitgaan. Twee zoons van mij volgen de sportopleiding en kunnen helaas zelf niet sporten op dit moment (zij doen aan fitness en zoals je weet zijn de sportscholen nog niet open). Mijn oudste zoon studeert in Breda. Ook hij is gebonden aan huis. Maar gelukkig zijn we allen gezond.

Wat vind je van (de andere) Bert? Een eerlijke, gezellige en fijne persoonlijkheid met wie je na de wedstrijd of training graag nog even blijft napraten onder het genot van een hapje en een drankje.

Wat is het geheim achter jullie unieke samenwerking? Wij zijn volgens mij uit hetzelfde hout gesneden. We houden naast presteren ook van gezelligheid creëren en weten wat we aan elkaar hebben. We vertrouwen elkaar en houden ons aan de afspraken.

Wat was de mooiste overwinning in de afgelopen seizoenen? De kampioenswedstrijd tegen SVMM, uitslag 2-1.
Omdat onze concurrent OSO die dag verloor van Hees werden we een week eerder dan gepland kampioen. Natuurlijk zeker heel mooi, omdat we hierdoor in een thuiswedstrijd het kampioenschap samen met onze supporters konden vieren.

Wat was de pijnlijkste nederlaag in de afgelopen seizoenen? Elke nederlaag doet pijn, maar die van 22 mei 2016 (eerste wedstrijd nacompetitie uit tegen Vicoria) was zeker een pijnlijke 8-1 nederlaag, omdat we vooraf met een goed gevoel richting Hilversum reden.

Welke speler heeft de grootste progressie doorgemaakt onder jullie leiding? Boris Bunnik. Van aanvaller omgeturnd tot een geweldig goede verdediger.

Tja, dat eerste seizoen, denk je daar nog wel eens aan terug? Heel af en toe komt het nog ter sprake. Ondanks de vele nederlagen stond er toen een hecht team dat regelmatig moest worden aangevuld met spelers van lagere elftallen. Mede dankzij die echte clubjongens en inzet van de gehele staf konden we dat seizoen in goede harmonie afsluiten.

Wat waren de cruciale momenten in het seizoen toen jullie het kampioenschap veroverden? Cruciale momenten zie je vaak in een trainingskamp of na de wedstrijd gebeuren.

Hoe gaan spelers met elkaar om, hoe is de sfeer en gunnen ze elkaar speelminuten bijvoorbeeld. Als de sfeer in een team goed is, dan volgt vaak het resultaat vanzelf.

Wat een merkwaardig slot van het seizoen, toch? Hoe heb je dat ervaren? Heel vervelend. Zeker voor Bert die ik het gunde om met een mooi resultaat zijn laatste seizoen als trainer te volbrengen.

Zeist is toch nog gepromoveerd, wat vind je daarvan? Daar heb ik geen moeite mee. Zij stonden bovenaan en hebben een goed team wat in de derde klasse goed mee kan draaien.

Wat ga je volgend seizoen op zaterdagmiddag doen? Dat weet ik nog niet. Wat ik wel weet is dat ik op de zaterdagochtenden weer in het Onderin te vinden zal zijn om de jeugdteams te ontvangen.

Wat wil je tot slot nog aan (de andere) Bert meegeven? Bert bedankt voor de fijne jaren en de geweldig leuke samenwerking. Ennuh....af en toe spreken we gewoon met de overige stafleden af om een wedstrijd te bekijken en daarna een drankje te doen.

En nu: biertje of baco? Doe mij maar een baco!